

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ**

**Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права
та кримінології**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри
кримінального, кримінально-
виконавчого
права та кримінології,
доктор юридичних наук,
заслужений юрист України

_____ С.Р. Тагієв
« ____ » _____ 2019 року

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до виконання та захисту курсових робіт
з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»
для підготовки фахівців на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти
з галузі знань «081» «Право»**

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри
« ____ » _____ 20__ року, протокол № ____

Методичні рекомендації до виконання та захисту курсових робіт з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» складено на основі програми навчальної дисципліни та затверджено « ____ » _____ 20__ року.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології Академії Державної пенітенціарної служби « ____ » _____ 20__ року, протокол № ____

РОЗРОБНИК:

доцент кафедри кримінального,

кримінально-виконавчого права та кримінології

доктор юридичних наук,

підполковник внутрішньої служби _____ М.С. Пузирьов

(підпис)

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Виконання і захист курсової роботи є завершальним етапом вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» здобувачами вищої освіти на першому (бакалаврському) рівні з галузі знань «081» «Право» в Академії Державної пенітенціарної служби.

Курсова робота курсанта, студента, слухача на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти (далі – курсова робота) – кваліфікаційна робота, яка виконується в строки, передбачені графіком освітнього процесу і захищається на завершальному етапі опанування навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право». Курсова робота є кінцевим результатом самостійної індивідуальної навчальної діяльності курсанта, студента, слухача, науковим дослідженням, яке підводить підсумки вивчення ним дисципліни «Кримінально-виконавче право», що передбачена навчальним планом підготовки за галуззю знань «081» «Право».

Метою виконання курсової роботи є вирішення проблеми, що ґрунтується на комплексному опануванні матеріалу і методів дослідження, послідовного викладання, а також практичного застосування теоретичних знань для вирішення конкретних завдань.

У процесі виконання курсової роботи курсант, студент, слухач відповідно до кваліфікаційних вимог повинен проявити:

- знання з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право», які розкривають теоретичні основи та практичні питання щодо орієнтування, тлумачення та застосування чинного законодавства;
- вміння відбирати, систематизувати та обробляти інформацію відповідно до цілей (мети й завдань) дослідження;
- вміння узагальнювати та обґрунтовувати наукові висновки і конкретні пропозиції щодо вдосконалення законодавства.

Курсова робота має характеризуватися логічністю, аргументованістю і відповідати наступним вимогам:

- містити аналіз досліджуваної теми;
- містити власні думки стосовно проблеми дослідження;
- містити практичні рекомендації щодо теми дослідження;
- мати належне оформлення;
- бути виконаною і поданою на кафедру в термін, передбачений графіком освітнього процесу.

Курсова робота, яка не відповідає вимогам щодо змісту та оформлення, написана без дотримання встановлених термінів, не містить обґрунтованих висновків, до захисту не допускається.

2. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Структура курсової роботи повинна мати такі структурні елементи:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);
- основну частину: вступ, розділи, висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за необхідності).

Кожний структурний елемент починається з нової сторінки.

Вимоги до структурних елементів

Титульний аркуш

Титульний аркуш курсової роботи оформлюється за встановленою формою (додаток А).

Зміст

Зміст повинен містити назви всіх структурних елементів, заголовки та підзаголовки (за їх наявності) із зазначенням нумерації та номери їх початкових сторінок (додаток Б).

Перелік умовних позначень

Перелік умовних позначень, символів, одиниць вимірювання, скорочень подається за необхідності у вигляді окремого списку. Додатково їхнє пояснення наводиться у тексті при першому згадуванні. Скорочення, символи, позначення, які повторюються не більше двох разів, до переліку не вносяться (додаток В).

Основна частина

Основна частина курсової роботи має містити:

- вступ;
- розділи курсової роботи;
- висновки.

У **ВСТУПІ** подається загальна характеристика курсової роботи в такій послідовності:

- актуальність теми (обґрунтування вибору теми дослідження);
- мета і завдання дослідження;
- об'єкт дослідження;
- предмет дослідження;
- структура та обсяг курсової роботи.

Актуальність теми (обґрунтування вибору теми дослідження).

Розкрити шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими підходами до розв'язання суті проблеми, обґрунтувати доцільність роботи з урахуванням ступеня її розробки, вказуючи, які завдання вирішено, які прогалини знань

існують; зазначити, які вчені та спеціалісти займаються обраною тематикою, у чому полягають основні здобутки попередніх дослідників теми.

Мета дослідження – це формулювання тієї кінцевої цілі (або цілей), яку автор дослідження бажає досягти (мета роботи переплітається з її назвою і повинна чітко вказувати, що саме розв’язується в курсовій роботі).

Завдання дослідження – це ті завдання, за допомогою яких може бути досягнута мета дослідження, ці завдання розкриваються в підрозділах відповідних розділів курсової роботи.

Об’єкт дослідження – це та область об’єктивно існуючого наукового знання, у рамках якої знаходиться те, що буде осмислюватися (досліджуватися).

Предмет дослідження – це частина об’єкта дослідження яка власне і досліджується (тобто предмет – більш вузька область дослідження, ніж об’єкт). В одному об’єкті може бути виділена достатньо велика кількість предметів дослідження (предмет дослідження повинен відповідати його темі).

Структура курсової роботи, наприклад, курсова робота складається з вступу, трьох розділів, висновків і списку використаних джерел.

Обсяг вступу – 2–3 сторінки.

РОЗДІЛИ КУРСОВОЇ РОБОТИ. Текст розділів та підрозділів має містити закінчену інформацію, викладений послідовно, логічно, юридично аргументовано, з висвітленням наявних проблем. Якщо з тієї чи іншої теми у літературі існують різні точки зору, їх слід навести, проаналізувати, визначити найбільш вдалу або, може і відмінну від інших, власну позицію з цього приводу.

Викладаючи основний текст роботи, обов’язково необхідно посилатися на джерела інформації, що містяться у списку використаних джерел.

Подаючи матеріал, необхідний для розкриття теми, можна використовувати графіки, схеми, таблиці, наводити приклади з юридичної практики.

ВИСНОВКИ розміщують після основного тексту роботи, починаючи з нової сторінки. У цій частині роботи слід сформулювати основні висновки по темі, що впливають із поставлених у вступі роботи завдань, при цьому висновки повинні бути короткими, органічно впливати із змісту роботи і не торкатись тих аспектів, які не розкривались автором. Обсяг висновків – 1–3 сторінки.

Список використаних джерел формується в алфавітному порядку (або в порядку появи посилань у тексті) (Додаток Г). Посилання оформлюються у форматі: [5, с. 185].

Бібліографічний опис джерел складають відповідно до ДСТУ 8302:2015.

Додатки

До додатків може включатися допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття курсової роботи:

проміжні формули і розрахунки;

таблиці допоміжних цифрових даних;

протоколи та акти випробувань, впровадження, розрахунки економічного ефекту, листи підтримки результатів курсової роботи;
інструкції та методики, опис алгоритмів, які не є основними результатами курсової роботи, описи і тексти комп'ютерних програм вирішення задач за допомогою електронно-обчислювальних засобів, які розроблені у процесі виконання курсової роботи;
ілюстрації допоміжного характеру;
інші дані та матеріали.

3. ОСНОВНІ ТЕХНІЧНІ ВИМОГИ ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Мова та обсяг	Курсова робота повинна бути виконана державною мовою. Обсяг основного тексту курсової роботи має становити 25–30 сторінок.
Інтервал	Курсову роботу друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм) з використанням шрифтів текстового редактора Word з полуторним міжрядковим інтервалом.
Шрифт	Використовується шрифт Times New Roman текстового редактора Word розміром (кеглем) 14 пт. Відступ першої строчки – 1,25.
Береги	Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм.

4. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Після реєстрації курсова робота передається на кафедру. Науковий керівник складає рецензію на курсову роботу. У рецензії на курсову роботу зазначаються позитивні сторони роботи та її недоліки.

Курсову роботу курсант, студент, слухач захищає прилюдно в навчальній групі. Доповідь, як правило, триває близько 5–7 хвилин. Орієнтовна структура доповіді повинна відображати структуру курсової роботи. Особливу увагу необхідно приділити характеристиці власних рекомендацій щодо вирішення проблеми.

Після доповіді курсант, студент, слухач відповідає на поставлені запитання. Під час захисту оцінюються: якість виконаної курсової роботи, рівень знань і набутих навичок за темою, логічність та аргументованість викладення думок, здатність відповідати на поставлені запитання.

5. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

(кожного року тематика робіт змінюється та доповнюється)

1. Близькі родичі засудженого як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
2. Взаємна відповідальність держави і засудженого як принцип кримінально-виконавчого права.
3. Виправлення і ресоціалізація засуджених як фундаментальні категорії кримінально-виконавчого права України.
4. Вища освіта як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
5. Громадський вплив у системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
6. Гуманізм як принцип кримінально-виконавчого права.
7. Демократизм як принцип кримінально-виконавчого права.
8. Державно-приватне партнерство в пенітенціарній системі.
9. Джерела кримінально-виконавчого права України.
10. Дистанційне навчання засуджених до позбавлення волі.
11. Дисциплінарна відповідальність засуджених до позбавлення волі.
12. Диференціація та індивідуалізація виконання покарань як принципи кримінально-виконавчого права.
13. Діти як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.
14. Дія кримінально-виконавчого законодавства у просторі й часі.
15. Досудова пробація та особливості її реалізації в Україні.
16. Еволюція розвитку та удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України.
17. Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню як суб'єкт захисту прав засуджених і ув'язнених.
18. Європейський суд з прав людини та його роль у захисті прав засуджених та ув'язнених.
19. Європейські пенітенціарні правила та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.
20. Жінка як суб'єкт відбування покарання.
21. Забезпечення безпеки персоналу у виправних колоніях України.
22. Завдання кримінально-виконавчого законодавства України та їх забезпечення.
23. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
24. Закони України як джерела кримінально-виконавчого права.
25. Законні інтереси в системі правового статусу засуджених.
26. Законність як принцип кримінально-виконавчого права.
27. Зарубіжні моделі функціонування служби пробації.
28. Захист прав засуджених у місцях несвободи України.
29. Заходи заохочення і стягнення в системі стимулювання правослухняної поведінки засуджених.

30. Звільнення засуджених (осіб, які тримаються під вартою) з установ виконання покарань (слідчих ізоляторів), та вирішення інших питань, пов'язаних зі зміною правового статусу особи.

31. Злісне порушення встановленого порядку відбування покарання.

32. Зміна умов тримання засуджених до покарань, пов'язаних з позбавленням волі.

33. Ізоляція засуджених в системі основних вимог режиму у виправних колоніях.

34. Історичний розвиток кримінально-виконавчої системи України.

35. Категорії нагляду і контролю у кримінально-виконавчому праві.

36. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод як джерело кримінально-виконавчого права.

37. Кримінально-виконавча характеристика засуджених – колишніх державних службовців.

38. Кримінально-виконавча характеристика засуджених за злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

39. Кримінально-виконавча характеристика звільнення від відбування покарання.

40. Кримінально-виконавча характеристика контактів засуджених із зовнішнім світом: міжнародна та національна практики.

41. Кримінально-виконавча характеристика майнових покарань.

42. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді арешту.

43. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді виправних робіт.

44. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді громадських робіт.

45. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі.

46. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді обмеження волі.

47. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

48. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

49. Кримінально-виконавча характеристика покарання у виді позбавлення волі на певний строк.

50. Кримінально-виконавча характеристика покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

51. Кримінально-виконавча характеристика покарань, пов'язаних з позбавленням волі.

52. Кримінально-виконавча характеристика покарань, що застосовуються до військовослужбовців.

53. Кримінально-виконавча характеристика пробації.

54. Кримінально-виконавчі засади одиночного тримання засуджених до позбавлення волі: генезис, сучасний стан та перспективи.

55. Кримінально-виконавчі засади роботи органів пробації з неповнолітніми.

56. Кримінально-виконавчі системи англо-американської правової сім'ї.

57. Кримінально-виконавчі системи романо-германської правової сім'ї.

58. Кримінально-виконавчі системи скандинавської правової сім'ї.

59. Кримінально-виконавчі системи слов'янської правової сім'ї.

60. Матеріальна відповідальність засуджених до позбавлення волі.

61. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до позбавлення волі.

62. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.

63. Мета кримінально-виконавчого законодавства України та особливості її реалізації залежно від виду покарання.

64. Методологія науки кримінально-виконавчого права.

65. Міжнародні договори як джерела кримінально-виконавчого законодавства України.

66. Міжнародні стандарти щодо прийому, переведення та звільнення засуджених і ув'язнених у місцях позбавлення волі.

67. Мінімальні стандартні правила ООН щодо поводження з ув'язненими (Правила Нельсона Мандели) та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.

68. Модельний Кримінально-виконавчий кодекс для країн СНД 1996 р. (розробка, прийняття, основні положення).

69. Наука кримінально-виконавчого права України.

70. Національний превентивний механізм у системі захисту прав засуджених і ув'язнених.

71. Невідворотність виконання і відбування покарань як принцип кримінально-виконавчого права.

72. Неповнолітній як суб'єкт пробації.

73. Обов'язки в системі правового статусу засуджених.

74. Організація взаємодії підрозділів контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарання та слідчих ізоляторів з органами державної влади.

75. Організація взаємодії структурних підрозділів установ виконання покарання та слідчих ізоляторів з органами державної влади.

76. Основні вимоги режиму та їх реалізація у виправних і виховних колоніях.

77. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі.

78. Особливості виконання та відбування покарання у виховних колоніях.

79. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях максимального рівня безпеки.

80. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях мінімального рівня безпеки.

81. Особливості виконання та відбування покарань у виправних колоніях середнього рівня безпеки.

82. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді виправних робіт.

83. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді громадських робіт.

84. Особливості виконання уповноваженими органами з питань пробації покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

85. Особливості реалізації досудової пробації стосовно неповнолітніх.

86. Особливості реалізації наглядової пробації стосовно неповнолітніх.

87. Особливості реалізації пенітенціарної пробації стосовно неповнолітніх.

88. Особливості реалізації пробаційних програм в Україні.

89. Особливості реалізації прогресивної системи виконання покарань у виправних колоніях України.

90. Оціночні категорії у кримінально-виконавчому праві.

91. Підстава виконання і відбування покарання.

92. Підстави та порядок звільнення від відбування покарання.

93. Підстави та порядок надання засудженим короточасних виїздів за межі установ виконання покарань.

94. Повага до прав і свобод людини як принцип кримінально-виконавчого права.

95. Поєднання покарання з виправним впливом як принцип кримінально-виконавчого права.

96. Порядок визначення засудженим виду установ виконання покарань, механізми їх направлення та переведення до місць відбування покарання.

97. Порядок застосування заходів стягнення до осіб, позбавлених волі.

98. Порядок оформлення документів про звільнення та скорочення строку покарання, про смерть засудженого (особи, яка тримається під вартою), на переміщення під вартою (конвоювання).

99. Порядок подання матеріалів за клопотаннями про помилування засуджених та виконання указів Президента України про помилування та закону України про амністію.

100. Постпенітенціарна пробація: зарубіжний досвід та перспективи впровадження в Україні.

101. Права в системі правового статусу засуджених.

102. Правила внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України як джерело кримінально-виконавчого права.

103. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань як джерело кримінально-виконавчого права України.

104. Правила Ради Європи про пробацію та їх значення при формуванні та реалізації кримінально-виконавчої політики України.
105. Право засуджених на гуманне ставлення до них та на повагу їх людської гідності.
106. Право засуджених на охорону здоров'я.
107. Право засуджених на правову допомогу.
108. Правовий режим проживання засуджених за межами установ виконання покарань.
109. Правовий статус засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, в Україні.
110. Правовий статус засуджених до покарань, пов'язаних з позбавленням волі, в Україні.
111. Практика Європейського суду з прав людини як джерело кримінально-виконавчого права.
112. Практика Європейського суду з прав людини як правове джерело діяльності установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.
113. Практичні аспекти впровадження в Україні міжнародних стандартів виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
114. Практичні аспекти впровадження в Україні міжнародних стандартів виконання покарань, пов'язаних з позбавленням волі.
115. Приватні пенітенціарні установи: зарубіжний досвід та національний підхід.
116. Приймання засуджених до установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, обліки засуджених (осіб, які тримаються під вартою, та які тимчасово вибули зі слідчих ізоляторів).
117. Принципи кримінально-виконавчого права.
118. Пробація в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
119. Пробація як форма соціально-правового контролю за засудженими.
120. Проблемні питання реформування пенітенціарної системи України на основі зарубіжного досвіду.
121. Програми диференційованого виховного впливу на засуджених та їх роль у виправленні та ресоціалізації засуджених.
122. Процедура дисциплінарного провадження у виправних колоніях.
123. Раціональне застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки як принципи кримінально-виконавчого права.
124. Реалізація права засуджених на особисту безпеку у виправних колоніях України.
125. Режим у системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.
126. Релігія як засіб виправлення засуджених.
127. Рівність засуджених перед законом як принцип кримінально-виконавчого права.

128. Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях.

129. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі як учасники кримінально-виконавчих правовідносин.

130. Система органів і установ виконання покарань в Україні й зарубіжних країнах.

131. Соціальна адаптація осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк.

132. Соціально-виховна робота в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

133. Справедливість як принцип кримінально-виконавчого права.

134. Строки у кримінально-виконавчому праві.

135. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.

136. Суб'єкти захисту прав засуджених і ув'язнених в Україні та світі.

137. Суспільно корисна праця в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

138. Теоретичні основи та організація практичної діяльності виправних колоній при зміні умов тримання засуджених.

139. Теоретичні основи та організація практичної діяльності уповноважених органів з питань пробації.

140. Теоретичні основи та організація практичної діяльності установ виконання покарань при застосуванні засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

141. Теоретичні та практичні питання діяльності відділів (груп, секторів) контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарання та слідчих ізоляторів.

142. Теоретичні та практичні питання діяльності відділів нагляду і безпеки установ виконання покарання.

143. Теорія і практика виконання покарання у виді арешту.

144. Теорія і практика виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.

145. Теорія і практика виконання покарання у виді обмеження волі.

146. Теорія і практика виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк.

147. Універсальні (поліфункціональні) установи виконання покарань: зарубіжний досвід та національний підхід.

148. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини як суб'єкт захисту прав засуджених і ув'язнених.

149. Участь громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань як принцип кримінально-виконавчого права.

150. Ювенальна пробація: сучасний стан та перспективи розвитку в Україні.

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ**

**Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права
та кримінології**

Навчальна дисципліна: «Кримінально-виконавче право»

КУРСОВА РОБОТА

на тему

«Назва теми»

Виконав: *(курсант, студент,
слухач, курс, група, П.І.Б.)*

Перевірив: *(посада, науковий
ступінь, вчене звання, спеціальне
звання, П.І.Б.)*

Національна шкала _____
Кількість балів __ Оцінка ECTS __

З М І С Т

ВСТУП

РОЗДІЛ 1.

1.1.

1.2.

1.3.

РОЗДІЛ 2.

2.1.

2.2.

2.3.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

ДКВС	Державна кримінально-виконавча служба
ООН	Організація Об'єднаних Націй
КВК	Кримінально-виконавчий кодекс
СПС	соціально-психологічна служба
УВП	установа виконання покарань
ЧПНУ	черговий помічник начальника установи

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Автухов К. А. Кримінально-виконавче право: навч.-практ. посіб. (для підготовки до іспиту аспірантів, здобувачів та студентів) / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2016. 158 с.
2. Автухов К. А. Проблемні аспекти проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової програми модернізації пенітенціарної системи на 2013–2017 роки». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Юриспруденція. 2013. Вип. 5. С. 205–208.
3. Астемиров З. А., Калинин Ю. В., Шупилов В. П. Современные пенитенциарные системы капиталистических государств: учеб. пособ. Рязань: РВШ МВД СССР, 1977. 125 с.
4. Бажанов О. И. Прогрессивная система исполнения наказания. Минск: Наука и техника, 1981. 168 с.
5. Богатирьев А. И., Ведмідський О. В., Некрасов О. О. Втеча в'язнів з місць несвободи (міжгалузеве дослідження): монографія / за заг. ред. докт. юрид. наук, проф., заслуженого діяча науки і техніки України І. Г. Богатирьова. Київ: ВД «Дакор», 2015. 228 с.
6. Богатирьев І. Г. Розроблення нової моделі пенітенціарної системи України: вимоги сьогодення. *Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.). Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. С. 38–41.
7. Богатирьова О. І., Олефір Л. І. Застосування пробації в Україні: теорія і практика: навч. посіб. / за ред. проф. І. Г. Богатирьова. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 208 с.
8. Боднар І. В., Царюк С. В. Проблемні питання діяльності органів та установ виконання покарань. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2017. № 2. С. 34–39.
9. Дащенко О. В. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання неповнолітніх: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Запоріжжя, 2009. 230 с.
10. Джу́жа О. М. Соціально-правові засади кримінально-виконавчої політики України. *Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ*. 2008. № 1. С. 3–11.
11. Карелін В. В., Яковець І. С., Автухов К. А. Правове регулювання застосування заходів заохочення та стягнення у процесі виконання покарань, пов'язаних з ізоляцією засуджених: монографія / за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків: Право, 2014. 240 с.

12. Коваленко В. В. Пенітенціарна та постпенітенціарна злочинність в Україні: кримінологічна характеристика. *Кримінальне право: традиції та новації*: матеріали III міжнар. круглого столу, присвяченого вшануванню пам'яті видатного вченого, Героя України, академіка Володимира Володимировича Сташиса (Чернігів, 7–8 верес. 2017 р.). Чернігів: Десна Поліграф, 2017. С. 48–51.

13. Конопельський В. Я. Кримінально-виконавчі засади диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі в Україні: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2015. 36 с.

14. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

15. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

16. Кримінально-виконавче право України: підручник / О. М. Джужа та ін.; за заг. ред. докт. юрид. наук, проф. О. М. Джужі. Київ: Атіка, 2010. 752 с.

17. Кримінально-виконавче право України. Загальна та Особлива частини: підручник / О. М. Литвинов та ін.; за заг. ред. д.ю.н., проф. О. М. Литвинова та д.ю.н., проф. А. Х. Степанюка. Київ: ВД «Дакор», 2015. 632 с.

18. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

19. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2003 р. № 2713-15. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.

20. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 13. Ст. 93.

21. Про затвердження Порядку здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: наказ Міністерства юстиції України від 29.01.2019 р. № 272/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0120-19> (дата звернення: 19.12.2018).

22. Проект Закону про пенітенціарну систему: від 24.11.2017 р. № 7337. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62965 (дата звернення: 19.12.2018).

23. Пузирьов М. С. Порівняльний аналіз виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк в Україні та зарубіжних країнах: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2018. 514 с.

24. Хрестоматія з історії пенітенціарної системи України / упоряд. Г. О. Радов, І. І. Резник. Київ: РВВ КІВС, 1998. Т. 1. Ч. 1. 414 с.

25. Царюк С. В. Кримінально-виконавча характеристика засуджених, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Дніпропетровськ, 2009. 230 с.

26. Човган В. О. Обмеження прав в'язнів: правова природа та обґрунтування: монографія. Харків: Права людини, 2017. 608 с.

27. Шкута О. О. Реформування та модернізація кримінально-виконавчої системи України: вимоги сьогодення. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2016. № 1. С. 58–61.

28. Ягунов Д. В. Пенітенціарна система України: історичний розвиток, сучасні проблеми та перспективи реформування: монографія. 4-те вид., перероб. та доп. Одеса: Фенікс, 2011. 446 с.

29. Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія. Харків: Право, 2013. 392 с.

30. Яцишин М. М. Історико-правові засади кримінально-виконавчої політики України: монографія. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 440 с.